

Dkt. David L. Mathewson, Theolojia ya Agano Jipya, Kipindi cha 23, Yesu, Kifo/Ufufuo

© 2024 Dave Mathewson na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Dave Mathewson na mfululizo wake wa mihadhara kuhusu Theolojia ya Agano Jipya. Huu ni kipindi cha 23, Yesu, Kifo/Ufufuo.

Tumekuwa tukiangalia mada au motifu kuu zinazozunguka maendeleo ya Agano Jipya ya kufundisha kile ambacho kifo cha Yesu kinatimiza kulingana na utimilifu wake wa Agano la Kale.

Tumekiona kifo cha Yesu kama uzinduzi wa dhiki ya wakati wa mwisho. Tumekiona kifo cha Yesu kama uhamisho wa Israeli. Kifo cha Yesu ni ushindi dhidi ya nguvu za uovu.

Kifo cha Yesu ni fidia kwa ajili ya watu wa Mungu. Kifo cha Yesu kinatimiza Agano la Kale. Kifo cha Yesu pia kinaonyeshwa kama kinachotoa utakaso kwa ajili ya dhambi.

Kwa hivyo, Waebrania, tena, Waebrania sura ya 9. Waebrania sura ya 9 na kuanzia mstari wa 16. Waebrania sura ya 9, katika kesi ya wosia, ni muhimu kuthibitisha kifo cha mtu aliyeuandika kwa sababu wosia una nguvu tu wakati mtu amekufa. Haufanyi kazi kamwe wakati mtu bado yu hai.

Ndiyo maana hata agano la kwanza halikuanzishwa bila damu. Musa alipowatangazia watu kila amri ya sheria, alichukua damu ya ndama pamoja na maji, sufu nyekundu na matawi ya hisopo, akawanyunyizia watu wote kile kitabu, akasema, Hii ndiyo damu ya agano ambalo Mungu amewaamuru kulishika.

Vivyo hivyo, alinyunyizia damu ile hema na kila kitu kinachotumika katika sherehe zake. Kwa kweli, sheria inataka karibu kila kitu kitakaswe kwa damu, na bila kumwaga damu, hakuna msamaha. Ilikuwa ni lazima basi nakala za vitu vya mbinguni zitakaswe kwa dhabihu, kwa dhabihu hizi, lakini vitu vya mbinguni vyenyewe kwa dhabihu zilizo bora kuliko hizi.

Kwa maana Kristo hakuingia patakatifu palipotengenezwa kwa mikono ya wanadamu, ambapo palikuwa nakala tu ya patakatifu pa kweli. Aliingia mbinguni penyewe sasa ili aonekane mbele za Mungu kwa ajili yetu. Kwa hivyo tena, picha hii ya damu ya Yesu hutoa utakaso au utakaso.

1 Yohana sura ya 1 ina uhusiano maalum zaidi na watu wa Mungu. Sura ya 1 ya 1 Yohana, kuanzia mstari wa 8, tukidai kuwa hatuna dhambi, nitarudi nyuma na kusoma mstari wa 7, lakini tukienenda nuruni kama yeye alivyo katika nuru, tuna ushirika sisi kwa sisi na damu ya Yesu, mwanawe, hutusafisha au kutusafisha dhambi

yote. Tukidai kuwa hatuna dhambi, tunajidanganya wenyewe , wala kweli haimo ndani yetu.

Tukiziungama dhambi zetu, Yeye ni mwaminifu na wa haki hata atusamehe dhambi zetu na kutusafisha au kutusafisha na udhalimu wote. Kwa hivyo, kifo cha Yesu Kristo msalabani kinatimizwa tena, hasa katika Waebrania 9, katika kutimiza kile ambacho dhabihu za Agano la Kale zingetimiza, na sasa, kinatimizwa kupitia Yesu Kristo, anayetakasa dhambi. Mada nyingine muhimu ni kifo cha Yesu Kristo kama upatanisho mbadala kwa dhambi za watu.

Sasa, kuna nadharia mbalimbali za upatanisho. Unachukua karibu kitabu chochote cha theolojia cha kimfumo na kugeukia sura hii kuhusu kifo cha Kristo au kazi ya Kristo na sehemu inayohusu kazi ya Kristo msalabani, na utapata nadharia tofauti za upatanisho. Tayari tumezungumzia kuhusu moja, ile inayoitwa Christus Victor, ambayo ni kwamba kifo cha Kristo kilikuwa ushindi dhidi ya nguvu za uovu.

Ilikuwa ni kushindwa kwa nguvu za uovu. Pia ulisoma kuhusu nadharia kama vile nadharia ya ushawishi wa maadili. Kifo cha Yesu Kristo kilikusudiwa hasa kutoa mfano wa upendo wa Mungu kwa watu wake, mfano ambao watu wake wanapaswa kufuata.

Mitazamo hiyo yote miwili ni wazi, hasa Kristo Mshindi, ni muhimu sana na ni mada kuu ya kuelewa kifo cha Kristo msalabani. Lakini kwa maoni yangu, labda msisitizo mkubwa zaidi linapokuja suala la kifo cha Yesu, kuhusu kuelewa kile kifo cha Yesu Kristo kilitimiza katika suala la upatanisho, ni kwamba kifo cha Yesu kilikuwa upatanisho wa mbadala. Wanatheolojia mara nyingi huita hii kuwa mtazamo wa mbadala wa adhabu.

Lakini kiini chake ni kwamba kifo cha Yesu Kristo ni mbadala wa watu. Katika Agano Jipya lote, tunapata uzi unaofanana: Yesu hubeba dhambi zetu. Yesu hufa kwa ajili yetu.

Yesu mwenyewe hujichukulia dhambi zetu, na adhabu tunayostahili ambayo ni yetu. Ili achukue dhambi zetu kwa niaba yetu. Kwa hivyo, tukirudia tena Marko 10:45, Yesu hakuja kutumikiwa, bali kutumikia na kutoa maisha yake kuwa fidia ya wengi.

Katika andiko la Waefeso 5, andiko lingine kama hilo ambapo kifo cha Yesu Kristo ni dhabihu kwa ajili yetu. 2 Wakorintho sura ya 5. Nataka tu kusoma haya ya kutosha ili upate wazo la mada hii ya kawaida au uzi mkuu: sura ya 5 na mstari wa 21.

Mungu alimfanya, Yesu, ambaye hakuwa na dhambi, kuwa dhambi kwa ajili yetu. Ili ndani yake tupate kuwa haki ya Mungu. Kwa hivyo, Yesu Kristo anakuwa dhambi, anakuwa sadaka ya dhambi.

Au Yesu Kristo huchukua dhambi zetu na adhabu ya dhambi kwa ajili yetu. Wagalatia sura ya 3 na mstari wa 10, nadhani ni muhimu sana pia. Wagalatia sura ya 3 katika mjadala wa Paulo kuhusu kifo cha Yesu Kristo.

Mstari wa 10, kwa maana wote wategemeao matendo ya sheria, wako chini ya laana kama ilivyoandikwa. Amelaaniwa kila mtu asiyeendelea kufanya yote yaliyoandikwa katika kitabu cha sheria. Mstari wa 11 unasema wazi kwamba hakuna mtu anayetegemea sheria anayehesabiwa haki mbele za Mungu kwa sababu mwenye haki ataishi kwa imani.

Sheria haitegemei imani. Kinyume chake, inasema kwamba mtu anayefanya mambo haya ataishi kwa hayo. Mstari wa 13, Kristo alitukomboa kutoka katika laana ya sheria kwa kuwa laana kwa ajili yetu.

Na kwa kuzingatia maandiko kama haya, naona ni vigumu kuyakubali yale yanayopendekeza kwamba upatanisho mbadala si fundisho la Agano Jipya au si mada kuu. Maandiko kama haya yanaonyesha kwamba ni hivyo. Kristo anakuwa laana kwa ajili yetu.

Yaani, anachukua laana ya dhambi juu yake msalabani. 1 Petro sura ya 2 na mstari wa 24, naamini, ndiyo ninayotaka. Tayari tumesoma mstari wa 19, na tumenunuliwa kwa damu ya thamani ya Kristo, mwana-kondoo asiye na dosari wala waa.

Na kisha mstari wa sura ya 2, 1 Petro sura ya 2, sasa kwa kuwa mmetakaswa, sasa kwa kuwa mmejidakasa kwa kutii ukweli ili mpate kupendana kwa dhati, pendaneni kwa undani kutoka moyoni. Kwa kuwa mmezaliwa mara ya pili, si kwa mbegu iharibikayo, bali kwa mbegu isiyoharibika, kwa Neno la Mungu lililo hai na la kudumu. Hilo halikuwa andiko nililolitaka pia, kwa hivyo ninafanya kile kile nilichofanya mihadhara michache iliyopita.

Lakini nadhani ilikuwa mstari wa 18, na kufuatia hilo, Yesu Kristo anatukomboa kwa kifo chake kwa niaba yetu. Yesu Kristo anatukomboa, Mungu anatukomboa au anatusafisha kwa damu ya Kristo, mwana-kondoo asiye na dosari au kasoro. Kwa hivyo Yesu Kristo, tena, anawasilishwa kama mtu ambaye, kama mwana-kondoo wa dhabihu katika kutimiza Agano la Kale, kisha anakufa kwa niaba ya watu wake.

Maandiko mengine yanaweza kutumika kuonyesha uzi huu wa kawaida wa Yesu akifa kwa ajili ya watu wake, kifo cha Yesu kwa niaba ya watu wake. Yesu akiwa laana kwa ajili yetu, ili Yesu akibeba dhambi zetu, Yesu akifa kwa niaba yetu, Yesu akibeba laana au adhabu tunayostahili na ambayo ni yetu, inaonekana kuwa uzi mkuu. Kuhusiana na hilo, seti nyingine ya maandiko ambayo ni muhimu ni marejeleo kwa Yesu kama upatanisho kwa dhambi za watu.

Ninajua kwamba neno upatanisho ni neno linalojadiliwa. Neno la Kigiriki nyuma yake ni haloskos , umbo la nomino na umbo la kitenzi haloskamai , na kundi la maneno yanayohusiana na hayo katika mjadala ni jinsi ya kuyatafsiri hayo. Kuna desturi ndefu ya kuyatafsiri kama upatanisho.

Yesu ni upatanisho kwa ajili ya dhambi zetu. Ukianza kulinganisha tafsiri za Kiingereza na baadhi ya mistari nitakayosoma, utaona kwamba baadhi yake hutofautiana. Baadhi watasema upatanisho, na wengine watatumia lugha nyingine, kama vile dhabihu.

Tafsiri ya NIV, mahali fulani, inatafsiri kama dhabihu ya upatanisho. Tafsiri mara nyingi hutumia lugha isiyoegemea upande wowote ili kuonyesha utata au kuepuka wazo kwamba kifo cha Yesu Kristo ni upatanisho. Lakini tukianza tena na sura ya Waebrania au kwa kweli tutaangalia kwanza Yohana sura ya 2 na mstari wa 2. Yeye, yaani Yesu, ndiye dhabihu ya upatanisho kwa ajili ya dhambi zetu.

Neno dhabihu ya upatanisho ni jinsi NIV inavyotafsiri neno linaloweza kutafsiriwa kama upatanisho. Tutazungumzia maana yake baada ya muda mfupi. Waebrania sura ya 2 na mstari wa 17 pia humwakilisha Yesu Kristo kwa njia ile ile, na nadhani NIV inatafsiri vivyo hivyo.

Lakini Waebrania sura ya 2 na mstari wa 17, Waebrania 2:17, kwa sababu hii, lazima afanywe kama wao, mwanadamu kamili katika kila njia, ili apate kuwa kuhani mkuu mwenye rehema na mwaminifu katika utumishi wa Mungu na ili apate kufanya upatanisho kwa ajili ya dhambi. Huo ndio umbo la kitenzi, neno lile lile ambalo linaweza kutafsiriwa kuwa upatanisho au kukamilisha upatanisho kwa ajili ya dhambi. Kisha, labda andiko linalojulikana zaidi ambalo tutazungumzia kwa undani zaidi ni Warumi Sura ya 3. Warumi sura ya 3 inaanza na mstari wa 21, baada ya Paulo kuonyesha hali ngumu na dhambi ya wanadamu wote, kwa kweli si kujaribu kuthibitisha dhambi ya wanadamu bali kwa kweli kuwashtaki wanadamu kwa dhambi zao na kuonyesha kwamba Mungu ni mwenye haki katika kumimina ghadhabu yake na ubinadamu.

Sasa Paulo anageuka kwa kusema, lakini sasa, mstari wa 21 Warumi 3, mbali na sheria, haki ya Mungu imedhihirishwa ambayo sheria na manabii huishuhudia. Haki hii inatolewa kwa wote wamwaminio Yesu Kristo kwa njia ya imani katika Yesu Kristo. Hakuna tofauti kati ya Myahudi na Myunani, kwa sababu wote wamefanya dhambi na kupungukiwa na utukufu wa Mungu na wanahesabiwa haki bure kwa neema yake kwa njia ya ukombozi unaopatikana kwa njia ya Yesu Kristo.

Kwa hivyo, kuna lugha ya ukombozi tena, wazo kwamba kifo cha Yesu Kristo kinanunua na kuwaweka huru na kuwakomboa na kuwaweka huru watu wake. Kisha, katika mstari wa 25, Mungu alimtoa Kristo kama dhabihu ya upatanisho. Kuna neno hilo tena ambalo linaweza kutafsiriwa kama upatanisho.

Mungu alimtoa Kristo kama upatanisho au dhabihu ya upatanisho kupitia kumwaga damu yake. Kwa hivyo, kifo cha Kristo msalabani kinaeleweka kama dhabihu ya upatanisho au upatanisho. Tunapaswa kuelewaje hili? Wazo la upatanisho linapendekeza kutuliza ghadhabu ya Mungu, kugeuza ghadhabu ya Mungu, na wazo ni kwamba Yesu mwenyewe, kwa kifo chake msalabani, anageuza ghadhabu ya Mungu, na kuchukua ghadhabu ya Mungu juu yake mwenyewe, labda kwa sababu ya dhambi zetu, kwa sababu anabeba dhambi zetu msalabani.

Sasa hilo limepingwa, na tena, NIV imetafsiri kama dhabihu ya upatanisho. Sina uhakika kabisa kama ni kuonyesha utata tu na kuchagua kifungu kipana zaidi au kama wanajaribu kwa makusudi kuepuka kile kilichofungwa katika upatanisho, wazo hili la kuepusha ghadhabu ya Mungu, kukidhi ghadhabu ya Mungu kupitia kifo cha Mwana ambaye huchukua dhambi yake juu yetu na kubeba laana na hukumu ya Mungu. Baadhi wamependekeza kwamba hatupaswi kuelewa hili kwa upande wa upatanisho; neno hili hilasterion si upatanisho, lakini tunapaswa kulielewa kama upatanisho, yaani, kufutwa kwa dhambi, kwamba kile Paulo anachofikiria ni kuondolewa na kufutwa kwa dhambi tu.

Kwa mfano, nadhani James Dunne, katika mfululizo wake wa maoni katika Warumi katika Neno, anatetea mtazamo huo. Lakini labda nadhani bado tunapaswa kuelewa hili kwa upande wa upatanisho, kwamba kifo cha Yesu Kristo kwa namna fulani, kisha kinatosheleza ghadhabu ya Mungu, kwamba Yesu hubeba dhambi zetu na kwa hivyo kifo chake msalabani kinaepuka ghadhabu ya Mungu kwa kuchukua ghadhabu yake juu yake mwenyewe, kwamba anaepuka ghadhabu ya Mungu kwa watu wake. Kwa kweli, ukirudi nyuma na kusoma sura ya 1 na mstari wa 18 wa Warumi, tunaona kwamba ghadhabu ya Mungu tayari ipo.

Sura ya 1 na mstari wa 18 zinaanza na ghadhabu ya Mungu ikifunuliwa kutoka mbinguni dhidi ya uasi wote na uovu wa watu wanaoizua kweli kwa uovu wao. Kimsingi, sehemu iliyobaki ya sura ya 1 na sura ya 2 na hadi sura ya 3 itahalalisha kauli hiyo na kuonyesha jinsi ilivyo na kwa nini ghadhabu ya Mungu inafunuliwa. Kwa hivyo, ghadhabu ya Mungu tayari ni sehemu muhimu katika hoja ya Paulo, kwa hivyo nadhani ni halali kuona kifo cha Yesu hapa kama upatanisho.

Labda tunapaswa kuiona kama zaidi ya hayo, lakini hakika, kifo cha Yesu ni upatanisho. Yaani, Yesu anaonekana, kifo chake kinaonekana kama kinatosheleza ghadhabu ya Mungu, ambapo Yesu anabeba ghadhabu ya Mungu kwa niaba yetu kwa sababu anabeba dhambi zetu juu yake. Inawezekana pia, bila kusoma sana neno hilo, kwamba tunapaswa kusoma neno hili kwa upande wa kiti cha rehema katika Agano la Kale, hasa Siku ya Upatanisho.

Neno hilo hila hapa linatumika katika Septuagint kuhamisha, kurejelea kiti cha rehema katika simulizi la Agano la Kale la Siku ya Upatanisho. Kwa hivyo,

inawezekana pia tunapaswa kuelewa kwamba sasa Kristo ndiye mahali ambapo upatanisho unafikiwa. Kristo ndiye yule, ni ndani ya Kristo ambapo tunapata mahali ambapo upatanisho unahakikishwa na ambapo upatanisho unafanyika katika kutimiza Agano la Kale.

Kwa hivyo, kwa kutumia neno hili, mwandishi anaweza tena kuwa anawasilisha kifo cha Kristo kama dhabihu ya upatanisho au upatanisho kupitia kumwaga damu yake ili ipokelewe kwa imani. Alifanya hivi. Yaani, alimtoa Kristo kama dhabihu ya upatanisho ili kuonyesha haki yake kwa sababu, katika uvumilivu wake, alikuwa ameacha dhambi zilizofanywa hapo awali bila kuadhibiwa.

Huenda ni marejeleo ya dhambi chini ya Agano la Kale. Alifanya hivi ili kuonyesha, mstari wa 26, haki yake wakati huu ili awe mwenye haki au mwenye haki na yule anayewahesabia haki wale walio na imani katika Yesu. Unaona Paulo anasema nini? Kwa namna fulani, Mungu lazima awahesabie haki wenye dhambi.

Tutazungumzia zaidi kuhusu kuhesabiwa haki kuhusiana na mada ya wokovu baadaye. Lakini Mungu lazima ahesabishe haki na kutoa njia ya kuhesabiwa haki kwa wenye dhambi, lakini lazima afanye hivyo kwa njia ambayo haiathiri haki yake mwenyewe. Kwa hivyo Paulo anasema alifanya hivi ili kuonyesha haki yake mwenyewe ili awe mwenye haki na yule anayewahesabia haki wale walio na imani katika Yesu Kristo.

Kwa hivyo, swali ni je, Mungu anawezaje kutoa haki na uhalalishaji kwa wale walio na dhambi? Yaani, kuwatangaza kuwa wenye haki na katika msimamo sahihi mbele za Mungu huku wakiwa wenye dhambi na bado wakidumisha uadilifu wake mwenyewe, bado wakidumisha utakatifu wake mwenyewe, na bado wakidumisha haki yake mwenyewe. Wazo linalotolewa katika Warumi 3 ni kwamba Mungu amefanya hivyo kwa kumtoa Yesu Kristo kama dhabihu kwa ajili ya dhambi za watu wake, kwa Yesu Kristo kushughulika kikamilifu na dhambi kupitia kifo chake, kwa Yesu kuchukua dhambi zetu juu yake na kukidhi ghadhabu ya Mungu kama upatanisho kwa dhambi. Kwa msingi huo, Mungu anaweza kuwatangaza wenye dhambi kuwa wenye haki na bado akawa mwenye haki na mwenye haki.

Wakati mwingine, nadhani ukikubali, mara nyingi tunaifikiria injili kama Mungu aliyeshusha viwango kwa namna fulani. Mungu aliweka viwango hivyo juu sana katika Agano la Kale. Ilikuwa utii kwa sheria, na sheria inahitaji utii kamili. Tunasoma kwingineko kwamba ukianguka katika eneo moja, una hatia ya yote.

Yakobo, katika maandiko mengine sita, anasema kwamba usipotii eneo moja, una hatia ya sheria yote. Kwa hivyo kiwango kilikuwa cha juu sana kwamba hakuna mtu angeweza kukifikia, kwa hivyo Mungu alishusha viwango, na sasa upendo wake na neema yake vilichukua nafasi, na akaturuhusu kuingia katika ufalme wake kwa imani tu katika Yesu Kristo. Lakini hakuna kitu ambacho kingeweza kuwa mbali na ukweli.

Ujumbe wa Warumi 3 ni kwamba Mungu hakushusha viwango. Mungu hafanyi iwe rahisi kuingia. Badala yake, Mungu anakidhi viwango vya haki yake, haki, na utakatifu kupitia dhabihu ya Yesu Kristo, Mwanawe.

Na ni kwa msingi huo tunaoingia. Ni kwa msingi huo tunaweza kuwa na uhusiano na Mungu. Kwa hivyo, utakatifu wa Mungu na haki yake haviathiri hata chembe moja.

Sio kukubaliana hata kidogo asije akaacha kuwa Mungu. Lakini Paulo anaonekana kusema hapa, miongoni mwa mambo mengine, kwamba Mungu huwahesabia haki wenye dhambi, wale waliotenda dhambi. Mstari wa 23 wa Warumi 3, wote wametenda dhambi na kupungukiwa na utukufu wa Mungu na wamehesabiwa haki kulingana na imani katika Kristo.

Mungu anawezaje kufanya hivyo huku akiwa bado mwenye haki, mwenye haki, na mtakatifu? Naam, hakufanya hivyo kwa kupunguza viwango na aina ya kupuuza mahitaji ili tuweze kuingia, lakini badala yake, Mungu alidumisha viwango na mahitaji yake ya haki, matakatifu, na ya haki, lakini aliyatimiza katika nafsi ya Yesu Kristo na kifo chake cha upatanisho msalabani. Mada au motifu zaidi ni kifo cha Yesu Kristo, kwa mfano. Ingawa wasomi wa kiliberali katika karne ya 19 na 20 walitetea mtazamo huu wa kifo cha Kristo kama ushawishi wa kimaadili.

Hilo ndilo jambo pekee ambalo kifo cha Kristo kilifanya kimsingi ni kutoa mfano wa kimaadili kwa upendo na upendo wa kujitolea ambao anataka watu waufuate. Kuna ukweli wa kutosha kwa hilo, lakini hakika, kama mfano mkuu, inashindwa kutokana na baadhi ya mada na motifu hizi zingine ambazo tumeziangalia. Lakini hakika, moja ya mambo ambayo kifo cha Yesu Kristo hufanya, kama si jambo pekee linalofanya ni kutoa mfano kwa watu wa Mungu.

Tayari tumeona hili katika Waefeso, Sura ya 5. Katika Waefeso, sura ya 5, dhabihu ya Yesu Kristo msalabani ni mfano wa upendo wa dhabihu na msamaha ambao Mungu anataka kuuona kwa wafuasi wake. Kwa hivyo, Waefeso sura ya 5 na mstari wa 1. Fuata mfano wa Mungu, kwa hivyo, kama watoto wapendwa. Kwa kweli, iweni waigaji wa Mungu.

Fuata mifano ya Mungu na utembee katika njia ya upendo kama vile Kristo alivyotupenda sisi, akajitoa kwa ajili yetu, kama sadaka na dhabihu yenye harufu nzuri kwa Mungu. Labda hakuna kitabu kingine tunachokiona kifo cha Yesu kikitumika sana kama mfano wa kufuata kama tunavyofanya katika 1 Petro na sura ya 2. 1 Petro sura ya 2 na mistari ya 20 hadi 25. 1 Petro 2 20 hadi 25.

Lakini je, itakuwaje sifa yenu mkipigwa kwa kutenda mabaya na kustahimili? Lakini mkiteseka kwa kutenda mema na kustahimili, hili ni jambo la kupongezwa mbele za Mungu. Kwa hili, mliitwa kwa sababu Kristo aliteseka kwa ajili yenu, akawaachieni

mfano ili mfuate nyayo zake. Kisha, inamnukuu mwandishi Petro kutoka sura ya 53 ya wimbo wa mtumishi wa Isaya.

Hakufanya dhambi, wala udanganyifu haukupatikana kinywani mwake. Kwa hivyo, walipomtukana na ndipo Petro akaanza kutoa maoni yake. Walipomtukana, hakulipiza kisasi.

Alipoteseka, hakutoa vitisho, bali alijikabidhi kwake yeye ahukumuye kwa haki, naye mwenyewe alizichukua dhambi zetu katika mwili wake msalabani.

Kwa kweli, hilo ndilo andiko nililokuwa nikisoma hapo awali. Sina uhakika nilikuwa nikiangalia nini hasa sura ya 1. Lakini 1 Petro 2:24 ni andiko lingine linalounga mkono upatanisho mbadala wa Kristo. Alizibeba dhambi zetu katika mwili wake msalabani ili tufe kwa dhambi na kuishi kwa ajili ya haki.

Kwa majeraha yake, mmepona. Nukuu nyingine kutoka Isaya 53. Kwa maana ninyi, kama kondoo, mlipotoshwa, lakini sasa mmemrudia mchungaji wenu, msimamizi wa roho zenu.

Kwa hivyo, inashangaza kwamba kuna msisitizo juu ya upatanisho mbadala katika kifungu hiki. Lakini upatanisho wa Kristo na kifo cha Kristo ni mifano kwa watu wake kufuata. Tunapata haya kote katika kitabu cha Ufunuo pia.

Kama vile Yesu Kristo, mwana-kondoo wa kafara. Kama vile Yesu Kristo alivyoteseka na kufa kwa ajili ya shahidi wake mwaminifu, wafuasi wake lazima wateseke na kufa kwa ajili ya shahidi wao mwaminifu pia. Kwa hivyo, hata katika Ufunuo, miongoni mwa mambo mengine, kifo cha Yesu kinatoa mfano kwa wafuasi wake.

Na hatimaye, jambo la mwisho ninalotaka kuisitiza, na zaidi linaweza kusemwa, lakini tutaishia na hili, na hilo ni kwamba kifo cha Yesu Kristo kinaonekana kama ushiriki au kitu ambacho tunashiriki. Ili kile unachokiona si tu kwamba Yesu alikufa kwa ajili yetu, kwamba kifo chake mwenyewe ni kifo kwa ajili yetu na kwa niaba yetu, na kwamba anachukua dhambi juu yetu, dhambi zetu juu yake, na kufa kwa ajili ya dhambi zetu kwa niaba yetu bali kwamba sisi kwa kweli kwa sababu ya kuunganishwa na Kristo tunashiriki katika kifo chake. Kwa kweli tunashiriki katika kifo chake.

Warumi sura ya 6 katika Warumi sura ya 6 hii inakuwa wazi kabisa pale Paulo anapojibu kutoelewana kunakowezekana kuhusu injili yake na hiyo ni kwamba ikiwa neema ikiongezeka tunapaswa kutenda dhambi zaidi tukitenda dhambi huongeza neema yote, zaidi, je, hiyo inamaanisha tunapaswa kuendelea kutenda dhambi, na jibu la Paulo si sisi tuliokufa kwa dhambi tunawezaje kuishi tena ndani yake lakini kisha anaendelea zaidi na kusema au hamjui kwamba sisi sote tuliobatizwa katika Kristo Yesu tulibatizwa katika mauti yake. Kwa hivyo, tulizikwa pamoja naye kwa njia

ya ubatizo katika mauti ili kama Kristo alivyofufuka kutoka kwa wafu, sisi pia tuweze kutembea katika upya wa uzima. Tunapata jambo lile lile baadaye katika Wakolosai sura ya 2 na hoja ya Paulo katika Wakolosai sura ya 2 naweza kuipata hapa sura ya 2 mlipokuwa mmekufa katika makosa yenu. Kwa kweli, nitaunga mkono sura ya 2 katika mstari wa 11 ndani yake pia mlitahiriwa kwa tohara isiyofanywa kwa mikono ya wanadamu, kujitawala kwenu kote kwa mwili kuliondolewa mlipotahiriwa na Kristo mkiwa mmezikwa pamoja naye katika ubatizo. Rejea wazi kuhusu sawa na kile ambacho Paulo amekisema katika Warumi 6 kwamba tumeunganishwa na Kristo na kifo chake na kuzikwa kwake.

Kwa maneno mengine, tena, Kristo hafi tu kwa ajili yetu, bali kifo chake kinakuwa chetu pia. Kwa maneno mengine adhabu ya mwisho kwa ajili ya dhambi inakuwa kifo. Rudi kwenye Mwanzo sura ya 1, na unachokiona ni Yesu mwenyewe akipitia adhabu ya mwisho kwa ajili ya dhambi, ambayo ni kifo kwa ajili yetu, lakini pia, tumeunganishwa na Kristo na katika kifo chake mwenyewe.

Kifo chake, kwa namna fulani, kinakuwa chetu kwa sababu ya sisi kufa pamoja naye, na hoja nzima ya Paulo katika Warumi 6 na nadhani katika Wakolosai pia, ni kwamba kifo cha Yesu Kristo kinakomesha utawala na utawala wa wakati huu mwovu wa sasa. Tunajikuta chini ya utawala wa wakati huu wa sasa. Sisi ni watumwa wa wakati huu wa sasa.

Inatutawala. Dhambi na kifo vinatutawala, nasi tuko watumwa wake. Sehemu iliyobaki ya Warumi 6 inaonyesha hilo.

Ukisoma mistari ya 12 na inayofuata, tunaonyeshwa kama watumwa wa dhambi. Kwa hivyo, kifo cha Yesu Kristo basi ndicho kifo kinachokomesha enzi ya zamani. Kinamtoa kutoka kwa utawala na kutoka kwa uzima chini ya enzi ya zamani.

Lakini Yesu, kama Warumi 6 inavyoendelea na kupendekeza, ufufuo wake unaanzisha enzi mpya. Kwa hivyo, kwa maneno mengine, njia pekee ya kuepuka utawala wa dhambi ni kwamba ndiyo maana Paulo anasema hamjui kwamba mmekufa kwa dhambi? Hiyo ina maana gani? Kifo ni muhimu ili kuleta utawala wa dhambi na ni kuruhusu enzi hii katika dhambi iendeleo. Kwa hivyo, njia pekee ya nguvu ya dhambi kuvunjwa katika maisha yetu, njia pekee ya utawala wa enzi ya zamani kuvunjwa, ni kifo kutokea.

Paulo anaamini kwamba kifo kimetokea kupitia Yesu Kristo, na kwa hivyo, tumepitia kifo hicho. Paulo anaweza kusema hamjui kwamba mmeifia dhambi? Anazungumza na watu walio hai, labda, na kama tunavyosoma leo, tuko hai kimwili. Lakini hoja ya Paulo ni kwamba tumeifia dhambi.

Tumepitia kifo kinachomaliza enzi ya zamani na utawala na mamlaka ya dhambi na mauti. Tumepitia kifo kwa sababu ya kuunganishwa na mtu ambaye amekufa kweli,

naye ni Yesu Kristo. Kwa hivyo, wazo hili kwamba tunashiriki katika kifo cha Kristo si kwa niaba yetu tu bali kwa kweli tunashiriki kwa namna fulani katika kifo cha Kristo kwa kuunganishwa naye katika imani, na kwamba kifo huleta mwisho wa utawala wa dhambi na utawala wa enzi ya zamani na kisha ufufuo wa Yesu Kristo unaanzisha enzi mpya, enzi mpya.

Kwa hivyo, kifo cha Yesu kinaonekana kama ushiriki, kitu ambacho tunashiriki kwa kuunganishwa na kifo cha Yesu Kristo mwenyewe. Kifo kinachomaliza enzi ya zamani, kinachomaliza utawala wa kifo na dhambi juu yetu, na tumepitia kifo hicho kwa sababu ya kuunganishwa na Kristo. Kwa hivyo, Yesu anaweza kusema, Paulo anaweza kusema, je, hujui kwamba umekufa kwa dhambi? Kwa sababu umeunganishwa na mtu ambaye, kwa kweli, amekufa ili kuimaliza utawala wa enzi ya zamani na dhambi na kifo.

Sasa , hilo linatuleta kwenye mada ya ufufuo wa Kristo, na ni muhimu kuelewa uhusiano kati ya ufufuo wa Kristo na kifo cha Yesu. Vyote viwili vinachukuliwa pamoja katika Maandiko yote kama inavyohitajika. Huwezi kuwa na kimoja bila kingine na tutaanza kuangalia kwa nini ndivyo ilivyo tunapoanza kufafanua umuhimu wa ufufuo.

Lakini ninachotaka kusema kabla ya kuangalia hili kwa uwazi zaidi ni kwamba inavutia tunapofikiria injili nadhani mara nyingi tunaifikiria kwa njia yenye mipaka. Injili ni habari njema ya Yesu kufa kwa ajili ya dhambi zetu. Kwa hivyo, Yesu alikufa kwa ajili ya dhambi zetu ili tuweze kwenda mbinguni kuwa pamoja naye.

Huenda hilo liko katika kiwango cha msingi sana katika uelewa wa watu wengi kuhusu injili. Habari za Yesu kufa kwa ajili ya dhambi zangu na mimi nililelewa, kama baadhi yenu mnavyoweza kuwa, nililelewa na sheria nne za kiroho, na ndani yake kuna wazo kwamba Yesu alikufa kwa ajili ya dhambi zangu msalabani na mimi ni mdhambi mbaya sana. Nimemkosea Mungu kupitia dhambi zangu, na sasa kifo cha Yesu, kama tulivyokwisha kutazama katika sehemu iliyopita, ni kifo cha Yesu kinachoshughulikia dhambi zangu ili sasa niweze kuwa na uhusiano na Mungu.

Au umeona taswira hizi za miamba miwili yenye shimo katikati na msalaba ukiwa juu yake, kwa hivyo kifo cha Yesu ndiyo njia pekee ya kuvuka shimo lililoundwa na dhambi linalovunja uhusiano wetu na Mungu. Na kwa hivyo, tunapofikiria injili, kwa kawaida tunamfikiria Yesu akifa kwa ajili ya dhambi zetu. Hata hivyo, niliposoma Agano Jipya na kwa kweli kitabu cha Scott McKnight kinachoitwa Injili ya Mfalme Yesu, kilinikumbusha hili tena, kwa nguvu zaidi nilipokisoma.

Kitabu kidogo tu ambacho, iwe unakubaliana nacho au la, ni kigumu sana na kinakusaidia kuona injili katika mwanga mpya. Lakini ninaposoma Agano Jipya, nakumbushwa tena ukweli kwamba ufufuo ni sehemu ya injili na mahubiri ya kanisa la kwanza kama vile kifo cha Kristo. Kwa hivyo, tukirudi kwenye 1 Wakorintho 15,

Paulo alisema nini aliposema nawapa ninyi injili niliyopewa kwamba Kristo alikufa kulingana na maandiko kwamba alizikwa ni nani na kwamba alifufuka tena siku ya tatu kulingana na maandiko.

Unaposoma mahubiri ya kanisa la kwanza katika kitabu cha Matendo ya Mitume, soma Matendo ya Mitume 2 na mahubiri ya Petro siku ya Pentekoste. Soma baadhi ya mahubiri au hotuba zingine za Mitume na ufufuo una jukumu muhimu katika injili kama sehemu ya habari njema hii. Kwa hivyo, habari njema ni nini? Ndiyo, ni kwamba Yesu katika kilele cha hadithi ya Israeli na kilele cha hadithi ya Agano la Kale, Yesu sasa ndiye dhabihu kwa ajili ya dhambi za watu, lakini habari njema pia ni kwamba Yesu Kristo alifufuliwa kutoka kwa wafu kwamba Mungu alimfufua kutoka kwa wafu.

Kwa hivyo hata mwanzoni, kabla ya kuangalia mada ya ufufuo, nadhani ni muhimu kujikumbusha kwamba ufufuo ni sehemu muhimu ya injili kama vile kifo cha Kristo kilivyo na kwamba vyote viwili viko pamoja. Huwezi kuwa na kimoja bila kingine, na kanisa lazima lisisitize mahubiri na mafundisho yake na tangazo lake la injili. Sasa, msingi wa Agano la Kale la ufufuo huenda unarudi nyuma hadi Mwanzo sura ya 1 hadi 3 ambapo katikati ya bustani kuna mti wa uzima ambao tunaupata ukiishia mwishoni mwa Biblia katika kitabu cha Ufunuo sura ya 22, lakini tayari Bustani ya Eden ilikuwa mahali ambapo Adamu na Hawa walipaswa kufurahia maisha ambayo Mungu aliwapa yaliyowakilishwa na mti wa uzima.

Lakini unaposoma Mwanzo baada ya sura ya 3 kwa mujibu wa maagizo ya Mungu na maonyo yake ni kwa sababu ya dhambi kila mtu hufa. Kwa hivyo, unaanza kusoma nasaba hizi na kitu ambacho kila mtu anacho katika nasaba isipokuwa moja au mbili lakini kwa ubaguzi mmoja au miwili ni kwamba kila mtu hufa. Kwa hivyo, swali ni kwamba Mungu atashughulikiaje kifo na uovu na kifo ambavyo sasa vimeingia katika uumbaji wake?

Tunaona matarajio ya ufufuo katika maandiko ya kinabii ya Agano la Kale kama vile Isaya sura ya 25. Isaya sura ya 25 na kwa mfano mstari wa 8. Isaya 25 na mstari wa 8 inasema hivi. Nitarudi nyuma na kusoma mistari ya 7 na 8, ambayo inaanza katikati ya sentensi.

Katika mlima huu, ataharibu kifuniko kinachowafunika watu wote, kondoo anayewafunika mataifa yote. Atameza kifo milele. Bwana Mwenye Enzi Kuu atafuta machozi katika nyuso zote.

Ataondoa aibu ya watu wake. Kwa hivyo, hupati lugha ya ufufuo au kutoa uzima, lakini unapata lugha ya kushinda kifo au kumeza kifo. Katika sura inayofuata, sura ya 26 ya Isaya mistari ya 18 hadi 21.

Tulikuwa na mtoto. Tulijifungua kwa uchungu, lakini tulizaa upepo. Hatukuleta wokovu duniani, wala watu wa dunia hawajafuka. Lakini wafu wako wataishi Bwana.

Miili yao itafufuka. Wale wanaoishi mavumbini waamke na waimbe kwa furaha. Haki yako ni kama umande wa asubuhi.

Dunia itawazaa wafu wake. Isaya sura ya 65 na mstari wa 20 katika muktadha wa uumbaji mpya. Kwa mara nyingine tena, Isaya hatumii neno uzima wa milele au ufufuo, lakini anafikiria waziwazi wakati katika uumbaji mpya ambapo kifo cha mapema na kifo tunachopitia na shida na matatizo tunayopitia sasa hayatakuwapo tena.

Katika Ezekieli sura ya 37, tumesoma hilo mara nyingi katika muktadha wa agano jipya, lakini mwanzoni mwa Ezekieli 37, mwandishi ana maono haya ya bonde la mifupa mikavu. Kisha mifupa huongana, na kisha nyama huja juu yake, na kisha Mungu hupumua uhai ndani yake—karibu muhtasari wa Mwanzo.

Mungu hupumua uhai ndani ya wanadamu. Kwa hivyo, Mungu hupumua uhai ndani ya mifupa hii mikavu ambayo huchukua mwili pia. Sasa, hii haimaanishi ufufuo wa mtu binafsi.

Hili ni katika muktadha wa urejesho wa siku zijazo wa Israeli, ambao unaonekana katika suala la kufufuka na kutoa uhai. Lakini kwa kweli tutaona waandishi kadhaa wa Agano Jipya wakichukua andiko hili wakimaanisha ufufuo wa watu wa Mungu. Labda angalau katika mawazo ya wasomi wengi wa Agano la Kale, moja ya marejeleo yaliyo wazi zaidi kuhusu ufufuo yanapatikana katika Danieli sura ya 12 na mistari ya 2 na 3. Nitaanza na mstari wa 1. Wakati huo, Mikaeli, mkuu mkuu anayewalinda watu wako, atatokea.

Kutakuwa na wakati wa dhiki, ambao haujawahi kutokea tangu mwanzo wa mataifa hadi wakati huo, lakini wakati huo, watu wako, kila mtu ambaye jina lake limeandikwa katika kitabu, ataokolewa. Umati mkubwa utalala katika mavumbi ya nchi, na umati mkubwa utaamka.

Wengine wataelekea uzima wa milele, wengine wataelekea aibu na dharau ya milele. Wenye hekima watang'aa kama mwangaza wa mbingu, na wale wanaowaongoza wengi katika haki watang'aa kama nyota milele na milele. Kwa hivyo, Danieli sura ya 12 na mstari wa 2 zinaonekana kuwa marejeleo wazi ya ufufuo wa uzima wa milele huku wengine wakifufuliwa kwa ajili ya hukumu.

Kwa hivyo, tayari katika Agano la Kale, angalau tunaona dhana ya kugeuzwa kwa athari za Mwanzo Ulioanguka. Kurudi kwenye uumbaji mpya. Wakati ambapo kifo kinamezwa.

Wakati ambapo watu wa Mungu watafufuka. Wakati Israeli itarejeshwa katika tukio kama la ufufuo na ambapo watu wa Mungu watafufuliwa hadi uzima wa milele. Sasa, nadhani hiyo ndiyo msingi wa uelewa wetu wa ufufuo katika sehemu iliyobaki ya Agano Jipya, na kwa hivyo ninachotaka kufanya ni kuanza tena kwa ufupi kutoa maoni machache tu na Injili kisha kuendelea na kuangalia umuhimu wa ufufuo katika sehemu iliyobaki ya Agano Jipya kwa kuangalia baadhi kama tulivyofanya na kifo cha Kristo tukiangalia baadhi ya mada kuu.

Kwa hivyo, kwanza kabisa, ufufuo wa Yesu umetajwa katika Injili. Kama tulivyoona kuhusu kifo cha Kristo, Injili zote huishia na marejeleo ya ufufuo wa Yesu. Simulizi la ufufuo wa Kristo baada ya kifo chake.

Ambapo Yesu Kristo anafufuliwa katika umbo la mwili na watu wake wanamtambua. Kwa kweli anakuja na kuwatokea watu wake. Tunaweza kuzungumzia mengi kuhusu Injili kwa maana ya, unajua, simulizi la Yesu kuweza kuonekana na kutoweka au kuonekana ndani ya mahali ambapo milango imefungwa.

Kwa hivyo, Yesu anaonekana kuwa na mwili wa kimwili, lakini ni ule ambao haufanani kabisa na mwili ambao ni sehemu ya wakati huu wa sasa na una mapungufu yote ya kuwepo kwetu kwa sasa. Lakini ni 1 Wakorintho 15 inayosisitiza umuhimu wa ufufuo wa Yesu, ambao tunauona ukielezwa na kuonyeshwa katika masimulizi ya Injili. Mwanzoni mwa 1 Wakorintho 15, ufufuo wa Yesu unaelezwa kuwa ndio kiini cha imani yetu ya Kikristo.

Ufufuo wa Yesu ni sehemu ya Injili ambayo Paulo alimpa Paulo na ambayo sasa anawapa watu wake. Lakini tutakachoona baadaye kuhusu kile kinachokuwa muhimu katika 1 Wakorintho 15 kuhusu Injili ni kwamba Nasikitika kuhusu ufufuo wa Kristo si tu kwamba ni kiini cha imani ya Kikristo na kama Paulo asemavyo, bila hiyo, imani ya Kikristo inaonekana kuporomoka. Hata hivyo, ufufuo wa Kristo ni muhimu kwa angalau sababu mbili katika sehemu iliyobaki ya sura ya 15.

Nambari ya kwanza, na tutaona hili kwa ukamilifu zaidi baadaye. Nambari ya kwanza, ufufuo wa Yesu Kristo ni dhamana ya ufufuo wetu katika siku zijazo. Lakini pili, ufufuo wa Yesu na ufufuo wetu ni muhimu sana ikiwa Mungu hatimaye atashinda na ikiwa Mungu atashinda kifo. Hoja ya Paulo inaonekana kuwa ikiwa hatufufuliwi kimwili na kimwili, basi Mungu hajashinda kifo hatimaye.

Kifo bado kina neno la mwisho. Kwa hivyo, jambo muhimu kuhusu ufufuo ni kwamba ufufuo si maisha ya baada ya kifo au kuwepo baada ya kifo tu, lakini ufufuo unajumuisha na unahusisha kufufuliwa kimwili kwa kuwepo kimwili baada ya kifo cha miili yetu ya kimwili sasa. 1 Wakorintho 15 inaweka wazi kabisa kwamba Yesu Kristo tena si maisha tu baada ya kifo au si kuwepo tu kwa milele bali kuwepo kimwili kimwili kama mfano katika kifo cha Yesu mwenyewe lakini kama mfano katika ufufuo

wetu wa Yesu mwenyewe. Samahani lakini pia kama mfano katika ufufuo wetu ujao, ambao ni yote ni muhimu ili kifo hatimaye kishindwe.

Kwa hivyo, ufufuo wa Yesu una jukumu muhimu katika Injili kama aina ya matokeo muhimu ya kifo cha Yesu, na kisha 1 Wakorintho 15 inafafanua hilo zaidi. Kama Yesu hakuinuliwa, moyo wa imani ya Kikristo unavunjika kwa sababu kifo bado kina usemi wa mwisho. Kifo bado kina neno la mwisho.

Kwa hivyo, baada ya kusema hivyo nataka kutumia dakika chache tu kutazama umuhimu wa kifo cha Yesu au ufufuo wa Yesu. Ufufuo wa Yesu ulitimiza nini? Kuna mambo kadhaa ambayo tunaweza kusema tena, lakini nataka kuangazia vipengele vichache tu. Kwanza kabisa, kifo cha Yesu kilikuwa kuwekwa kwa Yesu kama Masihi, au samahani, ufufuo wa Yesu ulikuwa kuwekwa kwa Yesu kama Masihi kama Mwana mtawala mshindi wa Daudi.

Warumi sura ya 1 na mstari wa 3 mwanzoni kabisa mwa barua za Paulo. Nimekuwa nikizungumzia kifo cha Kristo sana kiasi kwamba naendelea kupata wakati mgumu wa kubadilika na kuingia katika ufufuo, lakini ufufuo wa Yesu ulikuwa ni kuwekwa kwa Yesu kama Masihi. Sura ya 1 katika mstari wa 3 wa barua za Paulo kwa Warumi.

Nitarudi nyuma na kusoma mstari wa 2. Katika injili, Paulo anasema katika mstari wa 1 kwamba yeye ni mtumishi wa injili. Mstari wa 2, injili ambayo Mungu aliahidi hapo awali kupitia manabii wake katika Maandiko Matakatifu kuhusu mwanawe, ambaye, katika maisha yake ya kidunia, alikuwa mzao wa Daudi na ambaye, kwa roho ya utakatifu, aliteuliwa kuwa Mwana wa Mungu katika uweza kwa kufufuka kwake kutoka kwa wafu Yesu Kristo Bwana wetu. Kwa hivyo, ufufuo basi ni kuwekwa au kuingia kwa Yesu katika utawala wake wa kimasihini na utawala wake wa kimasihini, kama katika Mwana wa Daudi.

Tunapata mada kama hiyo katika Waefeso sura ya 1. Waefeso sura ya 1 inaanza na mstari wa 19 na marejeleo ya kumrejelea Mungu na uweza wake mkuu usio na kifani kwa ajili yetu sisi tunaoamini. Uweza huo ni uweza ule ule alio nao, uweza ule ule kama uweza mkuu ambao Mungu alikutumia alipomfufua Kristo kutoka kwa wafu na kumketisha mkono wa kuume katika ulimwengu wa mbinguni.

Mkono wa kuume unarejelea Zaburi 110, kama tulivyokwisha kuona zaburi ya kifalme ya Daudi. Juu sana ya utawala wote na mamlaka, nguvu na ufalme, na kila jina linalotajwa si katika ulimwengu huu tu, bali katika ulimwengu ujao; Mungu aliviweka vitu vyote chini ya miguu yake, akamweka kuwa kichwa juu ya kila kitu kwa ajili ya kanisa. Kwa hivyo, katika Waefeso 1 pia, ufufuo wa Yesu unaonekana kama kuwekwa kwa maana fulani au kuteuliwa kwa Yesu Kristo au kuingia kwake katika utawala wake wa kimasihini ambapo sasa yuko mkono wa kuume wa Baba, anatawala kutokana na Mungu kumfufua kutoka kwa wafu na kumketisha juu sana katika ulimwengu wa mbinguni.

Pili, ufufuo wa Yesu unaonekana kama ushindi dhidi ya kifo na ushindi dhidi ya uovu. Ufunuo sura ya 1. Siwezi kuacha kitabu hicho. Tena, ni kitabu ambacho mara nyingi tunakihusisha na mambo ya End Times, lakini, kama nilivyosema, kina Christology tajiri sana pia.

Tayari mwanzoni mwa kitabu, tunaona katika maono ya Yohana ya uzinduzi, hasa katika maono ya Yohana ya uzinduzi wa Yesu Kristo kuanzia mstari wa 9, tunaona marejeleo haya ya kuvutia wakati Yohana anamwona Kristo, na akaanguka chini kama amekufa katika mstari wa 17, kisha Yesu anamjia na kusema, Usiogope mimi ni wa kwanza na wa mwisho. Mimi ndiye aliye hai. Nilikuwa nimekufa na sasa tazama, ni hai milele na milele, nami nina funguo za mauti na kuzimu. Kwa hivyo, kifo cha Yesu msalabani ni ushindi. Ufufuo wake ni ushindi juu ya kifo na uovu, na kwa hivyo Yohana hana haja ya kuogopa. Hata hivyo, tunaona, hata kabla ya hapo, nyuma katika mstari wa 5 wa sura ya 1 katika salamu hiyo ambayo tumesoma mara nyingi.

Yesu Kristo anaelezewa kama shahidi mwaminifu wa neema na amani kwenu kutoka kwa Yesu Kristo ambaye ni shahidi mwaminifu, mzaliwa wa kwanza kutoka kwa wafu, na mtawala wa wafalme wa dunia. Hili ni muhimu kwa kitabu cha Ufunuo, hasa kwa kundi la Wakristo; angalau mmoja wao amekufa kwa ajili ya ushuhuda wao, na wengine watafuata hivi karibuni. Yesu Kristo anaonyeshwa kama yule aliyeshinda kifo na kushinda uovu na nguvu za uovu kwa ufufuo wake.

Pia tuliona mada hii katika Waefeso sura ya 1, andiko nililolisoma muda mfupi uliopita. Ufufuo wa Yesu unaomweka katika ufalme wake wa kimasihi pia unamweka katika mamlaka juu ya watawala na mamlaka ya ulimwengu wa mbinguni. Tunaona kitu kama hicho katika andiko linalojulikana sana la ufufuo kutoka Wakorintho wa Kwanza sura ya 15.

Kwanza 24, ndipo mwisho utakapokuja, atakapompa Mungu Baba ufalme, baada ya kuharibu mamlaka yote na mamlaka na nguvu; maana sharti atawale hata awaweke adui zake wote chini ya miguu yake, adui wa mwisho kuangamizwa ni mauti. Tena, hilo linakuja mwisho wa Kristo akiwa malimbuko, kisha atakapokuja wale walio wake. Ufufuo wa Kristo katika maandiko haya na labda mengine ni ushindi wa mwisho juu ya mauti na ushindi juu ya uovu.

Ufufuo wa Kristo pia hutumika kama uthibitisho wa Yesu kama Masihi. Yaani, ufufuo wa Yesu ndio uthibitisho wake. Unaonyesha kwamba Yesu ndiye anayedai kuwa.

Inamthibitisha katika mateso yake. Kwa hivyo Yesu anateseka, na Yesu anateseka na kufa, lakini kisha ufufuo wake unamthibitisha na kuonyesha kwamba yeye kweli ni Masihi wa Mungu. Tofauti na jinsi ulimwengu ulivyomtendea tofauti na mwonekano, ufufuo ni uthibitisho kwamba Yesu ndiye Masihi.

Ni uthibitisho wa Masihi wa Mungu. Katika Matendo sura ya 2, tunaona kwamba huu, kwa namna fulani, ni mzigo wa mahubiri ya Petro siku ya Pentekoste kwamba licha ya ukweli kwamba ulimwengu ulimwua na wasikilizaji na wapinzani wake wakamwua, Mungu alimtetea Kristo kwa kumfufua kutoka kwa wafu. Kwa hivyo, katika sura ya 2 na mstari wa 24, nitarudi nyuma na kusoma 23: mtu huyu, Yesu Kristo, alikabidhiwa kwenu kwa mpango wa makusudi wa Mungu na ujuzi wake wa awali.

Kwa njia, hiyo ni mada nyingine ambayo hatutaangalia, lakini kifo cha Yesu Kristo, msalaba, na ufufuo wake ni marejeleo ya kifo chake kama sehemu ya mpango wa Mungu. Kimepangwa na chini ya mpango na mwongozo wa Mungu mkuu. Lakini mtu huyu aliyetolewa kwenu kwa mpango wa makusudi wa Mungu na ujuzi wake wa awali, nanyi, kwa msaada wa watu waovu, mkamuua kwa kumsulubisha msalabani.

Mstari wa 24: lakini Mungu alimfufua kutoka kwa wafu, akimwokoia kutoka kwa uchungu wa kifo kwa sababu haikuwezekana kwa kifo kumshika. Kwa hivyo, unaona mada kwamba pia kuna ushindi juu ya kifo na ushindi juu ya kifo, lakini Mungu alimfufua kutoka kwa wafu, yule waliyemuua. Mstari wa 32 pia, Mungu alimfufua Yesu huyu, nasi tu mashahidi wake.

Akiinuliwa mkono wa kuume wa Mungu, amepokelewa na Baba Roho Mtakatifu aliyeahidiwa, ambaye amemmiminia juu ya hayo mnayoyaona sasa. Kisha mstari wa 36 Basi, Israeli wote na wawe na hakika kwamba Mungu amemfanya huyu Yesu mliyemsulubisha kuwa Bwana na Masihi kwa kufufuka kwake, na kwa hivyo mstari wa 36 unasimama katika kilele cha hili ni kupitia ufufuo wa Kristo kwamba Mungu sasa amemfanya huyu Masihi kuwa Yesu huyu ambaye ninyi mamlaka ya Kiyahudi na wengine mmemuua sasa Yesu Mungu amemthibitisha kwa kumfufua. Kwa hivyo, uthibitisho wa Yesu kama Masihi ni mada muhimu ya Agano Jipya la Kale.

La nne, kwanza kabisa ni kuwekwa kwa Yesu kama Masihi. Huu ni kuingia kwa Yesu katika utawala wake wa Kimasihi kupitia ufufuo wake. Ufufuo wake wa pili ulikuwa ushindi dhidi ya kifo na ushindi dhidi ya uovu. Tatu ilikuwa ni uthibitisho wa Yesu kama Masihi.

Nne, ufufuo wa Yesu Kristo unaanzisha enzi mpya au uumbaji mpya. Warumi sura ya 6, tuliona pamoja na Warumi sura ya 6 kwamba kwa nguvu ya kufufuliwa pamoja na Kristo, kwa nguvu ya kufufuliwa pamoja na Kristo, kwa kuunganishwa na Kristo katika muungano na Kristo kupitia imani, pia tunashiriki sio tu katika kifo chake bali pia katika ufufuo wake. Kwa hivyo, kama tulivyosema, kifo cha Yesu Kristo kinamaliza enzi ya zamani, utawala wa dhambi na kifo unamaliza, lakini kifo cha Yesu kinaanzisha kiumbe kipya.

Kwa hivyo Paulo anaweza kusema, hasa katika sura ya 6 na mstari wa 4, Kwa hivyo tulizikwa pamoja naye kwa njia ya ubatizo katika mauti, ili kama vile Kristo

alivyofufuka kutoka kwa wafu, kwa njia ya utukufu wa Baba, sisi pia tuweze kuishi katika upya wa uzima, au sisi pia tuweze kuishi maisha mapya. Yaani, kifo cha Yesu Kristo kinaanzisha uumbaji mpya, na kisha tunashiriki katika uumbaji huo mpya kwa nguvu ya kuunganishwa na Kristo ili tuweze kutembea katika upya wa uzima, ubora mpya wa uzima. Wakolosai, Samahani, 2 Wakorintho sura ya 5, andiko ambalo tayari tumeangalia, katika sura ya 5 na mstari wa 17, Paulo anasema, Kwa hivyo, ikiwa mtu yeyote yuko ndani ya Kristo, kiumbe kipya kimekuja.

Ya kale yamepita. Tazama, mapya yamefika. Ambayo ninapendekeza ni dokezo la Isaya sura ya 65 na uumbaji mpya katika mistari ya 16 na 17 na kufuatia hilo Isaya analotabiri. Sasa, Paulo anapendekeza kwamba ukiwa ndani ya Kristo, kuna uumbaji mpya.

Wewe ni wa na unashiriki katika uumbaji mpya. Sasa, kwa nini hivyo? Kwa nini kuwa wa Kristo kunachangia uumbaji mpya? Nadhani ukirudia mstari wa 15 wa 2 Wakorintho 5, Paulo anasema, Naye alikufa kwa ajili ya wote ili walio hai wasiwe hai tena kwa ajili yao wenyewe, bali kwa ajili yake yeye aliyekufa kwa ajili yao na kufufuka tena. Kwa hivyo angalia tena marejeleo ya ufufuo.

Ufufuo wa Yesu ni uzinduzi wa uumbaji mpya, kwa kuwa ufufuo wa Yesu ni ushiriki katika maisha ya uumbaji mpya. Na sasa tunashiriki katika maisha hayo pia kwa sababu ya kuunganishwa naye. Lakini ni wazi, nadhani kwa Warumi 6 na 2 Wakorintho 5, kwa kuzingatia maandiko kama Isaya 65, ufufuo wa Yesu unaanzisha enzi mpya ya wokovu, uumbaji mpya ambao pia tunashiriki kwa sababu ya kuunganishwa na Kristo.

Sasa, katika sehemu inayofuata, tutahitimisha mjadala wetu kuhusu ufufuo, na kisha tutaendelea na mada nyingine, na hiyo ni kwamba, tutazingatia Roho Mtakatifu. Na kuanza tena na Agano la Kale na kuangalia maendeleo ya Agano Jipya ya mada ya kitheolojia, kibiblia-kitheolojia ya Roho Mtakatifu.

Huyu ni Dkt. Dave Matthewson na mfululizo wake wa mihadhara kuhusu Theolojia ya Agano Jipya. Huu ni kipindi cha 23, Yesu, Kifo/Ufufuo.